

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/182/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216632
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113216632.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a členov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobcu CASH COLLECTORS SK, s. r. o., 821 09 Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 44 703 015, zastúpeného Havel, Holásek & Partners, s. r. o., advokátska kancelária, 821 09 Bratislava, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti žalovanej U. G., nar. X. E. XXXX, bytom XXX XX L. L., X. R. XX, t. č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou U. J., tajomníčkou Okresného súdu Zvolen, do 30. 06. 2016 za účasti vtedajšieho vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, 080 01 Prešov, Námestie legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, 089 01 Svidník, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 1.844,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10C/377/2013-121 zo dňa 12. 01. 2016, takto

rozhodol:

I. Výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 210,80 Eur s 9% úrokom z omeškania z jednotlivých splátok v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, s a n e d o t ý k a.

II. V ostatných výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvné dojednania obsiahnuté v článku 5.2 a článku 6.9 Obchodných podmienok v presnom znení uvedenom v prvom výroku rozsudku súdu prvej inštancie, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Ďalším výrokom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 210,80 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne z jednotlivých splátok až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania v sume 165,57 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozhodol tak s odôvodnením, že žaloba žalobcu bola len čiastočne dôvodná, a to po sumu 210,80 Eur, ktorá predstavovala posledných 10 neuhradených splátok úveru, ktoré boli zo strany žalobcu uplatnené včas a vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol aj s ohľadom na vyslovený záver o neplatnosti zmluvných dojednaní v článku 5.2 a 6.9 Obchodných podmienok R. R., a. s., ktoré hodnotil ako neprijateľné zmluvné podmienky. O náhrade trov konania rozhodol podľa ut. § 142 ods. 2 O.s.p. a mal za to, že úspešnejšia v konaní bola práve žalovaná, ktorej procesný úspech v konaní by predstavoval 77,14%, avšak náhradu trov konania si neuplatnila, preto jej táto náhrada nebola priznaná. Na strane žalovanej však vystupoval vedľajší účastník, ktorý si uplatnil právo na náhradu trov konania a tieto trovy konania za 2 právne úkony v rozsahu pomeru úspechu, teda v sume 165,57 Eur, vedľajšiemu účastníkovi priznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, a to do prvého, tretieho a piateho výroku rozsudku súdu prvej inštancie. Žiadal v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť

a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne tento zmeniť v zmysle odvolacieho návrhu. V dôvodoch odvolania predovšetkým poukazoval na to, že súd prvej inštancie procesne nesprávne postupoval, keď zo zákona rozhodol prvým výrokom o neprijateľnosti zmluvných podmienok. Procesný postup súdu prvej inštancie bol nesprávny, a pretože neumožnil žalobcovi vyjadriť sa k otázke neprijateľnosti zmluvných podmienok a takýmto procesným postupom odňal žalobcovi možnosť riadne konať v danej veci, čím boli porušené jeho procesné práva. Mal za to, že podmienky, ktoré boli uvedené v článku 5.2, nespôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto ich nemožno považovať za neprijateľné zmluvné podmienky. V tejto súvislosti poukázal na to, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou bolo treba považovať za zmluvný vzťah založený zmluvou uzatvorenou podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a je absolútnym obchodom bez ohľadu na povahu účastníkov daného právneho vzťahu. V takomto prípade postup podľa ustanovení Obchodného zákonníka bol zohľadnený v rámci úverovej zmluvy a žalobca tak mohol postupovať aj podľa článku 6.3 úverových podmienok. Takýto postup zo strany žalobcu bol prípustný, nebol v rozpore so zákonom a takýto postup nemohol byť preto považovaný ani za neplatný. Okrem toho treba poukázať na to, že banka zmenila úrokovú sadzbu iba raz, pričom došlo k zníženiu úrokovej sadzby, a teda nepostupovala v neprospech spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné chápať aj uvedené ustanovenie ako zmluvnú podmienku, ktorá nebola v neprospech spotrebiteľa, a teda ju nebolo možné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Taktiež nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie ohľadne počítania a plynutia premlčacej lehoty pri zmluve o úvere. Podľa názoru žalobcu premlčacia doba začala plynúť po lehote splatnosti celého úveru, pričom dohodu o splátkach nebolo možné považovať za právo na čiastkové plnenie. Ak termín konečnej splatnosti bol 20. 03. 2011 a žalobca podal žalobu na súde dňa 17. 06. 2013, tak nemohlo dôjsť k premlčaniu nárokov, ktoré boli uplatňované podanou žalobou. Mal teda za to, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná, a preto žalobcovi patrí aj nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Výrok o trovách konania preto považoval za nesprávny a žiadal rozhodnúť v zmysle odvolacieho návrhu.

3. Opatrovníčka žalovanej, ale ani vedľajší účastník vystupujúci na jej strane sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP a tento v zmysle ust. § 389 ods. 1, písm. b) CSP zrušil a vec vrátil v rozsahu zrušenia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd poznamenáva, že od 01. 07. 2016 vstúpil do účinnosti zákon č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok, ktorý ako nový procesný predpis nahradil zákon č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok. Do ust. § 470 ods. 1, 2 CSP boli zapracované prechodné ustanovenia, z ktorých vyplýva, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákona aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

6. Z vyššie uvedeného vyplýva, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesno-právnych noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nového zákona.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že daná vec začala za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb.. V zmysle vyššie uvedeného procesného predpisu postupoval súd aj strany sporu v danom konaní, pričom vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom dňa 12. 01. 2016, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., pričom za účinnosti tohto procesného predpisu bol podaný aj opravný prostriedok proti rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Pre podané odvolanie platili podmienky zákona č. 99/1963 Zb., pričom krajský súd zistil, že odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané v zákonom stanovenej lehote a taktiež oprávnenou osobou a proti rozsudku, proti ktorému odvolanie bolo prípustné.

9. V čase podania opravného prostriedku platilo ustanovenie § 212 ods. 1 O.s.p., z ktorého vyplývalo, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Vzhľadom na to, že krajský súd pristúpil ku konaniu a rozhodnutiu v danej veci už za účinnosti zákona č. 160/2015 Z. z. - CSP, musel posúdiť, či ust. § 212 ods. 1 O.s.p. má adekvátne ustanovenie aj v novom procesnom predpise. Porovnaním obidvoch úprav krajský súd zistil, že ust. § 212 ods. 1 O.s.p. má úpravu zhodnú s ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP. Aj podľa týchto ustanovení bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania. Aj keď odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo podané za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb., tak mohol krajský súd preskúmať rozsudok súdu prvej inštancie aj v rámci postupu podľa zákona č. 160/2015 Z. z. - CSP z hľadiska rozsahu a dôvodov podaného odvolania.

10. Z podaného odvolania žalobcu vyplýva, že tento nenapadol podaným odvolaním v poradí druhý a štvrtý výrok rozsudku súdu prvej inštancie. Ním podané odvolanie smerovalo proti prvému, tretiemu a piatemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie.

11. Z podaného odvolania žalobcu však vyplýva, že tento nesúhlasil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže mal v podanom odvolaní za to, že ním uplatnený nárok podanou žalobou je v celom rozsahu dôvodný, a preto by súd mal podanej žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Takýmto spôsobom bol teda napadnutý aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý sa dotýkal nielen trov vedľajšieho účastníka, ale aj trov, ktorým žalovanej nebola priznaná náhrada trov konania, teda súvisiace výroky o trovách konania s vecou samou na základe výsledku konania.

12. Nenapadnutý podaným odvolaním zo strany žalobcu zostal len v poradí druhý výrok, ktorým súd zaviazal žalovanú na zaplatenie žalobcovi sumy 210,80 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne z desiatich tam uvedených splátok v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Na základe rozsahu podaného odvolania žalobcu preto krajský súd len v tomto výroku nepreskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie.

13. Podstatnou námietkou zo strany žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie bolo to, že v prvom výroku nesprávne súd prvej inštancie rozhodol o neprijateľnosti zmluvných podmienok v bodoch 5.2 a 6.9 Obchodných podmienok R. R., a. s. pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov. Mal za to, že súd prvej inštancie procesne nesprávne postupoval, pretože ak ex offio chcel takýmto spôsobom rozhodnúť v danej veci, tak mal dať žalobcovi možnosť k neprijateľnosti týchto obchodných podmienok sa v priebehu konania vyjadriť. Tento procesný postup však súd prvej inštancie nedodrжал, čím boli porušené procesné práva na strane žalobcu a od tohto výroku sa potom odvodzujú aj nesprávne závery súdu prvej inštancie, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej, ktoré sa dotýkajú konkrétnej výšky plnenia, ktoré bolo uplatňované zo strany žalobcu proti žalovanej.

14. V danej veci súd prvej inštancie postupoval v zmysle zákona č. 99/1963 Zb., kde konal s procesnými stranami a mal teda postupovať v čase svojho procesného postupu a rozhodnutia v súlade so zákonom č. 99/1963 Zb.. Na tento procesný stav musel krajský súd prihladiť aj z hľadiska článku 2 ods. 1, 2 a článku 3 ods. 1 základných princípov zákona č. 160/2015 Z. z. s ohľadom na stav právnej istoty, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

15. V zmysle ust. § 153 ods. 3 a 4 zákona č. 99/1963 Zb. - O.s.p. vyplýva, že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľnou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecne v Obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo na základe takejto podmienky, súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

16. Žalobu v danej veci podal žalobca ako dodávateľ voči žalovanej ako spotrebiteľke v danej veci, a teda uplatňoval proti nej určité finančné plnenie vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy o úvere.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie konal so stranami sporu bez ich prítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p.. O tom vydal uznesenie, z ktorého vyplýva, že bude pojednávať v neprítomnosti účastníkov. Do zápisnice uviedol, že sa oboznamuje obsah spisu bez toho, že by bolo bližšie špecifikované, čo v rámci konania súdu prvej inštancie bolo z obsahu spisu oboznámené. Toto

je však konštatované až v dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo však nezodpovedá obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 12. 01. 2016, na ktorom bolo vyhlásené dokazovanie za skončené a bolo vo veci rozhodnuté rozsudkom.

18. Je nesporné, že žalobca v konaní na č. I. 94-99 spisu špecifikoval žalovanú sumu, pričom z obsahu tohto podania nesporne vyplýva, že vychádzal jednak z článku 5.2 Obchodných podmienok R. R., a. s., ako aj článku 6.9. Mal teda za to, že uplatnená suma bola v súlade aj s uvedenými článkami Obchodných podmienok R. R., a. s..

19. Aj keď na podanú žalobu sa vyjadril vedľajší účastník vystupujúci na strane žalovanej a podaním, ktoré je založené na č. I. 81-84 spisu, v ktorom mal za to, že predmetnú úverovú zmluvu je treba považovať za bezúročnú a bez poplatkov, pričom žalobca má nárok len na nepremiľčané splátky a vzniesol námietku premiľčania časti nároku žalobcu.

20. Z obsahu spisu nevyplýva, že by súd prvej inštancie urobil procesné opatrenia s ohľadom na ust. § 153 ods. 3 a 4 O.s.p., ak chcel rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvných podmienok.

21. Je totiž nesporné, že súd môže vyhlásiť za neprijateľnú zmluvnú podmienku aj ex offo. Súd nemusí vyhlásovať uznesenie o začatí konania, ak mieni ex offo určiť v začatom konaní (súdnom spore zo spotrebiteľskej zmluvy), že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná. Musí však umožniť stranám sporu vyjadriť sa k možnému posúdeniu neprijateľnosti zmluvnej podmienky, aby tak dosiahol svoje rozhodnutie predvídateľným. Inak by v prípade určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky odňal dodávateľovi možnosť riadne konať pred súdom a tak bez ďalšieho vytvoril vo vzťahu k tomuto výroku stav pre kasačné rozhodnutie apelačného súdu.

22. Je nesporné, že súd prvej inštancie takýmto spôsobom nepostupoval a žalobcovi nedal možnosť vyjadriť sa k otázke neprijateľnosti zmluvných podmienok. O názore neprijateľnosti zmluvných podmienok sa žalobca dozvedel až z rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej. Takýmto postupom v zmysle ust. § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. odňal strane sporu - žalobcovi možnosť konať pred súdom. Takýto postup zo strany súdu prvej inštancie podľa ust. § 389 ods. 1, písm. b) CSP možno považovať za nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Takýto dôvod v zmysle ust. § 389 ods. 1, písm. b) CSP bol dôvodom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenie veci v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

23. V ďalšom konaní sa súd prvej inštancie bude musieť vypořadať s podrobným stanoviskom žalobcu v podanom odvolaní, ktoré sa dotýka neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktorá bola vyslovená prvým výrokom rozsudku súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie tak bude musieť reagovať na danú obranu aj v dôvodoch rozhodnutia, zaujať k tomu stanovisko, svoj právny názor, ako aj reagovať na dôvody, ktoré vyvracajú tvrdenia žalobcu o tom, že uvedené zmluvné obchodné podmienky možno považovať za prijateľné tak, ako to rozvážal žalobca jednak v podanom odvolaní, ale aj vo svojom upresnení žaloby, ktorým špecifikoval bližšie ním uplatnenú pohľadávku. Posúdenie uvedených okolností môže mať v konečnom dôsledku vplyv aj na uplatnenú výšku pohľadávky, o ktorej súd prvej inštancie rozhodoval jednak z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok, ale aj z dôvodu premiľčania, keď túto považoval v prevyšujúcej časti priznanej sumy 210,80 Eur s príslušenstvom za nedôvodnú.

24. Pokiaľ súd prvej inštancie na strane 5 v druhom odseku sa zaoberal otázkou použitia práva na daný právny vzťah medzi žalobcom a žalovanou, tak je potrebné uviesť, že aj krajský súd je toho názoru, že v zmysle § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 01. 04. 2015 sa na spotrebiteľské zmluvy použijú vždy prednostne ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Správne súd prvej inštancie poukázal na to, že toto ustanovenie sa má pri absencii prechodných ustanovení aplikovať aj na právne vzťahy vzniknuté pred jeho účinnosťou, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3MCdo/12/2014 a 3MCdo 14/2014, z ktorých vyvodil správny právny záver, že na daný právny vzťah sa majú použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie ustanovenia obchodného práva.

25. Vzhľadom na vyššie uvedené preto krajský súd zrušil v napadnutých výrokoch rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s odkazom aj na ust. § 391 ods. 2 a 3

CSP, z ktorých vyplýva, že ak bolo rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. V zrušujúcom uznesení krajský súd poukázal na to, akým spôsobom má súd prvej inštancie po zrušení veci ďalej postupovať, a teda najmä odstrániť procesnú vadu, ktorá bola dôvodom pre zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie, dať žalobcovi možnosť predniesť v rámci konania dôvody smerujúce k obhajobe jednotlivých bodov Obchodných podmienok R. R., a. s. a uvedenými dôvodmi sa potom z hľadiska argumentácie žalobcu podrobne zaoberať a tieto z hľadiska kontextu dokazovania riadnym spôsobom vyhodnotiť a posúdiť ich vplyv na možnosť rozhodnutia o neprijateľnosti zmluvných podmienok. V tejto súvislosti však bude musieť vziať ohľad aj na ustanovenie § 298 zákona č. 160/2015 Z. z.

26. Vzhľadom na uvedené rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

27. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách odvolacieho konania postupom podľa ust. § 396 ods. 3 CSP.

28. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).